

Foto: Jan Lindblad Jr

Sparreholms ekhagar

Ekhagarna är relativt kuperade. Tempelberget höjer sig cirka 50 meter över sjöns yta. De blå markeringarna visar den enklaste vägen upp på berget. Väl där uppe kan man njuta av en mäktig utsikt över Torparviken och Sparreholms slott.

När man har tröttnat på utsikten från Tempelberget kan man ägna en god stund åt att titta på träd och blommor. Det finns förstås flest ekar, men även lind, lönn, alm och ask är ganska vanliga. Letar man lite hittar man också bok, avenbok och fågelbär i området. På våren är marken mellan träden täckt av vitsippor och gulsippor, lungört, vårlök och svalört. På försommaren blommar både den vanliga nattviolen och den mer ovanliga grönvita nattviolen här. Både gulsippa, nattviol och grönvit nattviol är fridlysta.

De gamla träden ger föda åt många olika insekter, som i sin tur föder många olika fågelarter. Framför allt trivs de arter som bygger sina bon i ihåliga träd, exempelvis kattuggla, skogsduva, gröngöling och nötkråka. Sällsyntheter som stenknäck och sommargylling har också setts i ekhagarna.

De gamla ekarna, de som har passerat 600 år och är på väg mot sin långsamma död, är också förutsättningen för den utrotningshotade läderbaggen. Läderbaggen lever under sin tid som larv i mulmen, som bildas i de gamla ekarnas håligheter. Där kryper läderbaggen omkring som larv i ungefär tre år. Efter tre år omvandlas larven till skalbagge och då är det bråttom. På tre veckor måste läderbaggen hitta så många partners som möjligt att para sig med för sedan är livet över för baggen. Med en sådan livscykel är läderbaggen förstås inte lätt att få syn på. Men om du känner lukten av torkade plommon eller läder intill en ihålig gammal ek kan du vara säker på att det bor en läderbagge där.